

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 19 de juliol del 2016.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i els Magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i M.I. Sr. Carles CRUZ MORATONES, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La representació processal de la Sra. I.B.P. va interposar demanda, de data 16-09-2013, envers el Sr. R.G.B., en virtut de la qual demanava la condemna de la defenent a abonar la suma de 41.283,16 euros, amb més els interessos legals i les costes processals.

En data 7-10-2013 la representació processal de la part defenent interessava la crida en garantia de la Sra. C.R.B. Per Aute de 21-01-2014 es va decidir no donar lloc a la crida en garantia sol·licitada.

II.- L'Hble. Tribunal de Batlles va dictar sentència, en data 10-06-2015, amb la següent part decisòria :”DECIDEIX: Estimar íntegrament la demanda interposada per la Sra. I.B.P. contra el Sr. R.G.B., condemnant-se aquest darrer, a satisfer a l’agent la suma de 41.283,16.- € que cal augmentar dels interessos legals devengats des de la data de la contesta a la demanda i fins el dia del seu total pagament i a pagar la totalitat de les costes processals ocasionades, inclosos honoraris d’advocat i de procurador a acreditar en període d’execució de Sentència”.

III.- La part defenent va interposar recurs contra la sentència d’instància i, en data de registre 11-02-2016, va presentar escrit de conclusions, segons el qual i en mèrits del mateix, demanava la nova pràctica de les proves sol·licitades en l’escrit de proposició de proves i en les conclusions de primera instància i que, una vegada practicades, es donés tràmit per a conclusions finals.

Pel contrari, la representació processal de la part recorreguda, per escrit de contesta a les conclusions, de data 16-03-2016, va oposar-se al recurs i, en consonància amb els arguments que exposava, va demanar la desestimació del recurs amb imposició de les costes processals a la part recurrent.

IV.- Per Aute de la Sala, de data 26-05-2016, es va denegar la pretensió de pràctica de prova en aquesta alçada en atenció als arguments que es contenen a l’Aute referit.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- Els motius o greuges en els que la part defenent fonamenta el seu recurs són els següents. En primer terme, considera que el Batlle ponent de l'òrgan judicial d'instància no ha practicat cap de les proves demanades i que s'han de repetir totes les proves sol·licitades, ja que s'ha infringit el principi de rogació i el dret a la jurisdicció (art. 10 CA).

En segon terme, assenyala que es reclama la quantitat de 41.238,16 euros per l'agent, però el defenent havia contestat que no devia els diners a l'agent, la seva esposa. Afirmar que havia efectuat unes obres a casa de més de 12.000 euros, l'agent tenia un rellotge de luxe de més de 10.000 euros i havia pagat a l'agent operacions de cirurgia estètica per valor superior als 5.600 euros.

II.- Quant a les proves proposades per la part agent, si s'analitza l'escrit de proposició de proves, al marge de l'aportació de documentació que va incorporada a les actuacions, sí que el tribunal va acordar la pràctica del requeriment judicial primer, respecte de les obres realitzades al domicili de la part agent (folis 75 a 77), requeriment judicial quart (folis 78 a 80), requeriment judicial tercer (folis 81 i ss) i requeriment judicial segon (folis 88 a 91) i la unió a corda fluixa (foli 92).

És a dir, el tribunal a quo va practicar la totalitat de les proves demanades per la part defenent, sense perjudici que la prova de requeriment judicial 1, fou declarada impracticable per providència, de data 21-04-2015, sense que contra la mateixa s'interposés recurs de reposició.

I aquesta Sala, en el seu Aute, de data 26-05-2016, va exposar que la prova adreçada a acreditar les despeses al pis de l'agent no es va poder practicar per causa imputable al destinatari de la mateixa i no a l'òrgan

judicial, alhora que també es referia pel propi defenent que el responsable de l'obra li havia referit que no podia aportar cap documentació per no tenir la mateixa en el seu poder, de manera que la prova esdevenia també inútil. Així mateix, quant a la prova del requeriment judicial 4, dirigit a acreditar el pagament de les despeses mèdiques de la filla de la part agent, la seva impertinència i inutilitat derivada del fet que es tracta de despeses abonades per una intervenció d'una tercera persona aliena al plet justificava també la seva desestimació.

Pel que fa als arguments que no devia els diners a la part agent, la seva esposa, s'ha de posar de manifest que l'agent no és l'esposa del recurrent sinó la mare d'aquesta i cal recordar que la Sra. C.R.B. fou cridada en garantia a instància de la part defenent i refusada aquesta crida per la Batllia. Les asseveracions de les despeses abonades a la seva esposa, en concepte d'operacions d'estètica (foli 71) o d'un rellotge de luxe, que l'esposa del defenent es va emportar de la joieria (cfr. folis 58 i 59) i contra la que es va interposar una querella criminal (folis 66 i ss), o les obres efectuades a casa, propietat de l'agent, que no han estat acreditades a les actuacions, no poden ésser oposades a la part agent que no és l'esposa de la recurrent quant al rellotge (sense que s'hagi provat que el rellotge es troba en poder de l'agent com s'al·lega) i als tractaments d'estètica. I pel que fa a les obres del pis de l'agent, per quant les mateixes no han restat provades.

En definitiva, sense perjudici de les reclamacions que pugui exercitar contra la Sra. C.R.B., derivades de les despeses assumides a favor d'aquella, res tenen a veure amb la reclamació de la part agent que s'adreça a repetir del deutor l'import del deute satisfet, front a X., en concepte d'avalista i derivat de l'incompliment del deutor principal, el recurrent.

Consegüentment, cap rellevància té el destí que el deutor principal donés als diners del préstec obtingut de l'entitat financera, sinó del que es tracta és d'oposar arguments que puguin impedir el triomf de l'acció de

repetició de l'avalista contra el deutor principal, una vegada aquell ha abonat el deute al creditor, i aquests no han estat subministrats.

III.- La desestimació del recurs s'ha de traduir, en matèria de costes processals, en la imposició al recurrent de les costes d'aquesta alçada (arg. Codi 7,51,5).

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs interposat per la representació processal del Sr. R.G.B. contra la sentència, de data 10-06-2015, dictada per l'Hble. Tribunal de Batlles i confirmem íntegrament la seva part decisòria. Procedeix imposar a la part recurrent les costes processals d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-